

TELEGRAPFULU ROMANU.

Telegraful ese de dñe ori pre septem
mana: Dumineca și Joi'a. — Prenume-
ratuinea se face in Sabiu la expeditor'a
foiei pre afara la c. r. poste cu bani
gaf'a prim scrisori francate, adresate către
expeditura. Pretul prenumeratunei pen-
tru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear
pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nro 27. ANULU XX.

Sabiu, in 2/14 Aprilie 1872.

tră celelalte părți ale T ansilvanie și pentru
provinciele din Monarchia pre unu anu 8 fl.
iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru
princ. și fieri străine pre anu 12 1/2 am 6 fl.
Inseratele se platește pentru înaltă
5 1/2 er. și pentru a treia repetiție cu 3 1/2
er. v. a.

Cu 1 Aprile se deschide prenumera-
tiune nouă la „Telegrafulu Romanu“
pre langa condițiunile espuse in fruntea
foiei.

Cu acăsta ocazie rugăm pre p.
t. abonanti a serie lamurită locului astă-
rei densilor si postă ultima, incătu sa
corespunda cu numirea postei ultime in
limb'a oficiale; in fine sa grabește cu
abonamentul pentru că sa ne scim
orientă cu tiparirea exemplarielor.

Editur'a.

Motivele si resultatele passivitatii.

X. Stimatii nostri cetitori voru fi observati,
ca — pre cându amu inceputu ciclulu acestor articuli,
tendintă nostra a fostu, de a analisa motivele si resultatele passivitatii politice a românilor
ardeleni mai afundu si cu deameruntulu, si prin
urmare, ca cele ce le-amu tratatu pâna acum se
potu considera numai de introducere in materi'a, ce
ni o amu luat de obiectula discussiunei. Dara
homo proponit — deus disponit.

Dupa declaratiunea ce o a datu „Albin'a“ in
numerulu ei 25. (reprodusa si in foia nostra in nrulu
trecutu si de astazi) referitor la tratatulu nostru ace-
st'a, — noi privim problem'a nostra de resolvita,
— si asiā si noi ne vedem indemnati a past mai
rapede către incheierea acestui ciclu de articuli,
cu atât'a mai vertosu, cu cătu si tempulu si actiunea
nouelor alegeri dietali ne intellesce spre aceea.

Intru adeveru trebuie sa marturismu, ca susu
amintită declaratiune a jurnalului „Albin'a“, care
pre noi ne-a surprinsu cu deplina satisfactiune, a
facutu unu servitii mare — nu noue, pentru ca
acest'a nici nu o amu acceptat, dara — insusi cau-
sei natiunale comune a tuturor românilor, —
si déca „Albin'a“ ni a facutu acelu complimentu,
ca „Tel. Rom.“ prin poterea argu-
mentelor sele — a spartu fun-
dalu la bute, a desfundat cesa-
tiunea, spoi si noi cu placere i reintorcemu
complimentulu, dicendum: ca „Albin'a“ cu votul seu
de arbitru, prin care a decis disput'a intre activi-
sti si passivisti, a aflatu acelu cercu, care e aptu
de a adună si a stringe iéra tôte părțile constitu-
tive a vasului national, in care sa readunam
concordia si solidaritatea natiunale cea risipita de
siese ani incoce.

Mai multu! noi dechiarâmu si aceea, ca e o
virtute politica, déca unu barbaiu séu diurnalul na-
tional, care a aperatu cătu-va tempu unu programu
de purcedere, dupa ce s'a convinsu de olterior'a ei
nepracticaveritate, are curagiul de a recunoscere
acest'a, si barbat'a de a fi justu parerei, pre care
o justifica si desvoltarea situatiunei. — In politica
logic'a cea stricta a principielor abstracte nu poate
ave ad libitum totu-déun'a locu, — ci dupa parerea
nostra — calculul politiciu e o problema matema-
tica, a cărei quod erat demonstrandum nu poate fi
adunat in altă cifre, decât din
cifrelle cele positive ale circumstărilor si factorilor
politici din presentulu celu totu-déun'a.

Dupa ce asiā dara „Albin'a“ ne-a intielesu
pre deplinu, si din acesta impregurare potem si
firmi in credintă nostra, ca si de aci inainte ne
vomu potē intielege, aru mai remané, ca sa ne
tragemu calculul si cu cele-lalte diurnale române.

Ce se atinge de „Federatiunea“, de-si noi nu
ne potem radica pâna la inaltinea chiamării sele
cele poetice, de a reforma cart'a Europei pre basea
principiului confederal, — totusi credem, ca —
déca dens'a in discussiunea ei cu noi va ave aplica-
carea, de a so cobori pre terenulu celu ce-va
mai angustu si mai prosaicu alu trebiloru nôstre
speciali române interne despre o parte, iéra de-

spre alta parte nu va mai trage unele miscări cu-
ratu locali, si trebi particulari, precum a fostu de
esemplu banchetuirea cea negenabile a brasioveni-
lor si alte asemenea (—) că de peru in susu la
altitudinea echilibriului europen, ne vomu intie-
lege pre usioru si cu dens'a, cu atât'u mai usioru, cu
cătu — déca suntemu biue informati — si redac-
torulu ei a devenit la o convictiune, ce corespunde
mai multu cerintelor presenti.

Mai cu grecu — ne temem — ca ni va suoc-
cede o cointelegera cu „Gazeta Trans.“ nu numai
pentru ca sorgentele politice de passivitate abso-
luta si prin urmare si scisiunea natiunale urmata
din acea politica gresita a fostu si mai este insusi
„Gaz. Trans.“ — dara si pentru aceea, pentru ca
mai pröspetu amu observato, ca, pre cându cele-
alte diurnale, celu putienu au avut pacientia
de a nu ne conturbă in desvoltarea parerilor no-
stre pâna la fine, — „Gaz. Trans.“ in nr. 22 ni
striga, ca nu nis'a mai facutu len e
si mai si grătie de a continua o materia
asiā de serioza si urginte, precum e cestiunea de
fatia. Apoi „Gaz. Trans.“ mai are si acea maie-
stria démina de missiunea ei, ca ea acoperindu-se
sub scutul celu sacru alu nationalismului, sciendu
bine ca fatia cu acest'a nu potem redică nici o
arma, noue ni denegă ori-ce simtiu natiunale, de-
chiarându-ne de teriiture d u p a c a r u t i a guber-
namentală etc.

Déca „Gaz. Tr.“ pâna acum ori n'a potutu, ori
nu vrutu sa ne intielegă, noi nu vomu intrelasă inca
odata de a ne precisă si mai francu, si mai apriatu posi-
tiunea, pre care amu statu totu-déun'a, stâmu si astazi,
si vomu stă totu-déun'a, — si de nu ne vomu intielegă
nici asiā, apoi nu ne va remané alt'a, de-
cătu a caută pre „Gaz. Tr.“ tocmai dupa culisele scu-
tului, de dupa care ne ataca, că asiā demascandu-o,
se o potem infatișa in adeverat'a ei toaleta, că
sa o cunoscă asiā si favoritul ei — Camiliu, —
ce o secundă in „Romanulu“ din 13 Fauru si
15 Martiu etc.

Din ulterior'a nostra discussiune publicul ce-
titoriu va potē relevă si aceea, déca si in cătu are
„Tel. Rom.“ vre-o solidaritate de pareri cu nouu
diurnalul „Patrīa“, si in cătu nu.

Pâna atunci trebuie sa ne reintorcemu iéra la
„Albin'a“, vediendu-ne provocati de a o chia-
rifică si in privintă a celor urme de indoiela, ce
ni le-a lasat printre sirurile susu-laundatului ei ar-
ticulu din nr. 25.

Se vede adeca intre altele, ca „Albin'a“ inca
nu e pre deplina od-hnita in privintă a cestiunii,
déca activistii suntu mai aplecati partidei gubernan-
tamentealor séu cum o mai numescu — deakiane, si déca
ei acum suntu resoluti de a trece cu totulu in ca-
strelle stângi opositionale? — Noi bucurosu i tur-
nâmă bentura curata in pocalulu acestor dubietăti
a ei, — si spunem dreptu ca intrebarea ast'a ne-a
venit cam paradoxa, pentru ca noi eram in acea
firma credintă, ca „Albin'a“ si pâna acum a ob-
servat, ca „Tel. Rom.“ nici odata nu a luat rol'a
asupra sea de a aperă vre-o partidă din diet'a
presenta fatia cu alta partidă de acolo. Noi déca
amu datu vre-o data placere nôstra vre-uneia
din acele partide o amu datu numai acelei'a si nu
mai acolo, unde amu vedintu mai multu simtiu de
dreptate si de ecuitate, iéra unde acest'a nu amu
oflatu, acolo tocmai asiā amu combatutu pre partid'a
gubernamentală, că si pre cea opositionale, iéra de
ingagiatu a priori, nu ne-amu potutu ingagia cu
nici un'a. Dupa parerea nostra si pâna acum lo-
culu ablegatorilor români nu eră nici in drépt'a nici
in stâng'a, ci potē mai potrivit la midilociu, de unde
sa pôta — dupa cerintă intereselor nôstre — sa
sprinăsca pre acea partidă, care e mai justa cu
noi, si e si capace de a ne si imprimi justele nôstre
dorintie, iéra unde nu voru astă la nici un'a ascul-

tare, sa nu sprinăsca pre nici un'a, ci sa se sprin-
gasca ei insisi pre sine.*)

Conduită fractiunei polone, care in senatulu
cislaitanu are satia cu partidele cele principali
de acolo totu cam aceeasi situatiune, că români din
parlamentulu Ungariei, ni poate servi in multe pri-
vintie de indigitar si indeptariu.

Dara sa nu preocupâmu cestiunile despre care
ne potem intielege si mai târdiu, de asta data ro-
gâmu pre Albin'a a se indestul si cu atât'a, alia
data bucurosu ne vomu desluci si mai pre largu,
— ba sperâmu, ca indata ce se va restabili con-
cordia si solidaritatea natiunale, atari cestiuni se
vor deslegă de sine insusi.

Si altu-cum scopul nostru de asta data a
fostu de a ne intalni fraciea la urn'a electorale,
iéra in cele ce au sa ormedie de aci incolo, noi
bucurosu ne supunem la ori-ce purcedere ratio-
nale, si déca „Albin'a“ se mai indoesce cătusi de
putienu de firmitatea si independintă activistolor,
sum de convingere, ca acest'a bucurosu voru cede
tote cele 10—15 locuri de ablegati români arde-
leni passivistilor, — numai conscientia nostra cea
firma, ca anim'a activistolor nu palpita mai putienu
pentru binele si viitorulu natiunii sele, decât
a passivistilor, — nu o vomu cede nici odata.

Consumim si noi cu „Albin'a“, că candidatii
nostru de ablegatura sa se designe din cei mai
probati si independinti barbati, si asta va trebui sa
fia problem'a unei bune conduceri centrali, iéra mo-
dulu si midilocile pentru ascurarea reusirei alega-
rilor, sa se lasâmo parte mare si la bun'a chib-
suntia a respectivilor alegatori; — de la caracte-
rolu, solidaritatea si bun'a intielegere a acestor'a
va depinde totulu.

In fine ce se atinge de temere, ca ce atitu-
dine voru luă ungurii si sasii ardeleni fatia cu o so-
lidaritate a românilor la alegere, — acăstea e trăb'a
lor, noi sa ne facem datori'a nostra. Amu disu
dejă in articulii precedenti, ca resultatulu alegerei
aterna nu numai dela cantitatea si calitatea dreptu-
lui electorale, dara sf data scientia si desteritatea
aplicarei lui, si aci mai adaugem, ca invingerea ob-
staculelor, ce ne potu intempină la alegere, va
depinde dela presentia de anima si reculegere nô-
stra fatia cu ori-ce eventualităti, de aceea amu si
premersu cu parerea, ca modulu si midilocile pen-
tru ascurarea rezultatului in singuratele cercuri
electorale trebuie parte mare lasate si la bon'a
combinare a impregurărilor locali prin respectivii
alegori.

Déca totu-cu avem vre-o temere fundata, apoi
acăstea nu poate fi alt'a, decât apathia, indiferen-
tismul si nedisciplin'a, poate si contr'a — ingagia-
mentele, in care a cadiuto poporul celu parasit
de inteligiția sea in urm'a nenorocitei politice de
passivitate absolută; si aci nu e alta midilocu de

*) Unu exemplu din trecutu: La desbaterea legii
municipale ablegatii români au avutu dreptu sa
combata votulu virilu si sa votedie in contr'a
lui; — dara dupa ce acest'a s'a primitu in prin-
cipiu, si desbaterea se restrinsera numai la intre-
barea aplicarei lui, — adeca déca virilli suntu
de a se alege prin curia celor mai mari con-
tribuenti, séu sa se aplice ordinea contribuentilor
dupa marimea contributiunile lor, apoi de-si
din punctulu de vedere alu liberalismului consti-
tutional din ceste dôue pareri, cea dintâi aru
fi fostu mai preferibile, totusi din punctulu de
vedere alu folosului, parerea din urma, care era
a majoritaticei pentru noi români era mai putienu
stricăsă decât cea dintâi a opositionei, pen-
tru ca la casu déca virilli s'aru fi instituitu prin
alegere, atunci — afara de Fagarasul si Naseudu
— in tote cele-lalte comitate si in curia virile
români alesi nu amu fi vedintu, pre cându dupa
ordinea constitutionale d. e. in comitatulu Ara-
dului avem acum vre-o 50—60 virili. — Eata
ca nu totu ce e liberalu, e si folositoriu.

mantuire, dătu că cu poleri unite să ne încorâdăm ca totii de a îndrepta în tempul celu scurtu de 5—6 septamâni, ce a stricatu inertia passivităției de 5—6 ani începe, — și la aceasta încordare noi bucurosu vomu dă totu concursulu.

Cele-lalte partide déjà s'au constituit în comitate centrali și locali, și s'au designat candidați. — Sa grabimur și noi, ca fugit interea, fugit irreparabile tempus.

(Va urmă.)

Universitatea in Clusiu.

In fine si Transilvania are sa se bucur de acelui inaltu institutu, sub a cărui adumbrare are sa se desvolte procesulu celu inaltu al culturei scientifice. Scirea adusa de telegrafulu electricu, despre înfintarea universităției in Clusiu inca in anul acesta, neîndreptăliesc la presupunerea acelei bucurie generale ce o atinserămu in vre-o căte-va covinte.

Inse nici o rosa fără spini. Si la noi spinii suntu mai desi, mai de multe ori si mai mari de căto roșele.

Până acum si a fostu diferenția de pareri, in privintă limbei de propunere. S'au scrisu articuli, s'au scrisu brosuri in privintă acăstă, dara inca nu s'a lamurit opinionea publica positivu: ea sa fia numai limbă eea magiara limbă de propunere, său si cea româna! Esperientia de pâna acum ne insuflă temere, ca abia se va consideră limbă româna. Ba „K. K.“ ne promite de acum excluderile limbei magiare, dicendu cu referinta la o suplica a junimei române din Pest'a, subsemnată dietei prin dep. Dr. Al. Mocioni, ca dorintă acăstă este o dorintă ultraistica, ca limbile cele multe la o universitate aru impiedecă desvoltarea cunoștințelor scientifice; ca sciintia nu are naționalitate și ca români de unde aru luă barbatii cei mulți de specialitate, pentru căsa corespunda, dorintelor din petitione.

Nu potem procede la respunsul, mai bine la reflecția acestor oglindaturi ale unei părți considerabile de opinionea magiarilor ardeleni în cestinea de față, până nu vomu pune si noi din parte-ne intrebarea, că pentru cine se înfintădă universitatea? pentru locuitorii tieri? sau excluderile numai pentru magiari? Si déca numai pentru magiari, cugeta guvernulu, ori tiéra a înfintădă universitate deosebită si pentru români?

Cându amu scîf ca casulu celu din urma inca este una ce, ce se planuiesce in sinulu ministerinului, său in sinulu reprezentantilor tieri, amu avé ore care lîmîscă si amu starul mai multu pre lângă

aceea, că distanța temporale dela înfintarea universalităției magiare pâna la înfintarea celei române sa nu sia asiă de lunga, precum a fostu dela cea dintâi vorba despre universitate in Transilvania pâna in du'a de astadi.

Dara despre intenția guvernului de a înfintă o universitate românescă, aici său dincolo de delul mare intre români, nu avem inca nici o scire si de aceea eram aplecati a crede, ca universitatea ce se va înfintă in Clusiu va fi a tierei si pentru tiera, iera nu exclusiv a magiarilor.

Ni se va obiectă pote ca la universitatea din Clusiu voru potē participă si români că ascultatori de ori-ce sciintia. Cumca voru si si români tolerati sa o cercetă si sa asculte sciintiele in trentă o credem bucurosu, pentru ca la căte universități au fostu români pâna acum: unguresci, nemtesci, francesesci, italienesci, spaniolesci, englezesci, rusesci, grecesci, de nicairi nu au fostu dati astăzi, ci preste totu loculu aq potutu studia in rendu cu altii si a ajunge si graduri academice.

Déca inse români in tiéra sî patri'a loru, unde suntu cetăteni egali ai statului, nu voru ave mai multu dreptu la institutile de învățământu decât in strainatate, atunci in ce se cuprinde egal'a îndreptătire si dreptulu de cetăteni ai statului?

Se vede dara ca dorintă românilor depusă in petiținea susu amintita nu e ultraista nici decum, ci ea are înaintea ochilor limitele dreptului, carele totu-deon'a e mai rigurosu decât o generoșa ecuabilitate, si cu dreptulu seu in mâna pretinde naționala româna a fi partasia adverata la beneficiul culturei, care se face din si pre banii si ai sei.

Ceea ce privesc jignirea desvoltării sciintelor prin multimea limbilor de propunere, este o temere ca totulu nefîndata. Catedrele unei universități suntu independinti unele de altele; pentru un'a si aceea sciintia trebuie sa fia celu putinu căte doi, potu si si mai multi, propunetori, déca e sa nu sia universitatea numai cu numele universitate. Déca va fi asiă, atunci ce vatemare pote sa aduca scientiei, cându pre un'a din dôue catedre se va propune in limbă româna, pentru ca este dreptu ceea ce dice „K. K.“, pote fără de a scîf ce dice; „scientia nu are naționalitate“: totu un'a este oru se va propune romanesce ori unguresc. Va fi inse unu castigă chiar si pentru magiari, déca se va propune si romanesce la universitate, pentru ca voru ave ocazie sa invete romanesce, ceea ce le este forte de lipsa si loru precum ni este si nouă românilor cunoștința celorolalte limbi, ce se vorbesc in patri'a mai strînta, căci amu dori sa incete odata acelui desprețu reciprocu de limbi, care involve o

dauna nespusă pentru poporul in mijlocul cărău are sa funcționeze cine-va, cu deosebire că jude si medicu fără de a cunoșce limb'a poporului.

Cătu pentru barbati de specialitate nu dicem cu avemu abundantia, dara avemu barbati apti, cari sa fiu in stare de a ocupă catedre in ori care dintre facultățile ce se voru deschide. Unica facultate aru si poate cea de medecina, carea siară gasi mai anevoie la inceputu barbati, cari sa ocupe catedre de medecina; dara si in privintă acăstă concursu odata escris aru delatură ori ce temere.

Se intielege, ca déca cum-va regimulu va procede că celu intru fericire repausatu alu lui Reichenstein, imbiindune cu căte o docentura privată si chiar si aceea estradominium, — nu se voru pre gasi barbati, cari sa fia numai nisice apendici espușe tuturor eventualităților cu ascultatorii loru cu totu.

Numai voi a de a face ce-va si pentru romani se va cere, si totu greutățile voru disparé. Voi a acăstă aru si inse si una semnă pentru romani, ca noi nu suntem numai in vre-o doi și numiti cetăteni egali îndreptăti, ci ca incepem a fi acăstă si in realitate.

Tocm'a ni sosește „Albin'a“ din Pest'a si din o varietate a densei vedem cu in privintă petițunei amintite junimea româna, la consiliul datu de Dr. Al. Mocioni, rugatu pre deputatul Fr. Deak sa primăsca rugarea ei si sa o substerne dietei. Deputatul Deak inse fiindu bolnavu nu luă asupra substernerea suplicei; promise inse ca la tempulu seu va sprinji cererea cu totu înflintă sea „căci este justa si convine si cu convincingea sea.“

Evenimente politice.

Diet'a Ungariei si termina Marti in 16/4 Aprilie sesiunea presenta. Despre partid'a stângiei estreme din dieta se dice ca nu se va infatisa in Bud'a la cetearea cuventului de tronu de inchiere.

O scire alarmatoră gasim in mai multe diurale de cuprinsu ca la ministeriul de externe imperiale a sositu din Petersburgu lucruri seriose. Dupa unii aceste privesc România, dupa altii Galitia.

Diarulu „Progrès de Lyon“ trecedu in revista situatiunea esterioră a Franciei, se exprima astu-seliu asupră acestui subiect: „Ceea ce ramâne din imperiul Austriei regretă astădi de a nu fi fostu la culesulu laurelor germanice.“ Intre germanii Confederationei de Sudu singuri austriaci pastraseră suvenirulu din Koenigraetz si acum a sus-

partile de către pagâni, erau necessitat a-si exprime simtiemintele loru de pietate, adoratiunea celui prea potente prin caverne, paduri si alte locuri ascunse, prin urmare si cu ingropatiunea fratilor loru adormitii erau multumiti deca o potean face ori in ce locu, cu atâtu mai vertosu, cu cătu chiar si mortii, creștinilor se considerau din partea inimicilor evangeliici de necurati si proscrisi. Datin'a cea frumoasa d'a se portă naintea reposatului pre calu o cruce său crucifisul că simbolu alu credintei si trage origine dela inceputulu sutei a sieșea si numai intr'a cinspredicea a devenit generală. Din contra inca in secolulu alu patrulea le placeau a ducă naintea sierului ramuri de palmi si olivi, infrumsetandu sierului nu arare ori cu lauru si girlanda de iedera. Cântarea la grópa si in cas'a unde se astă mortul inca s'a introdusu pătunci si in constitutionile apostolilor se dice espresu: „La processiunile mortilor lasati sa premergă acestora a cantareti, déca au credințu in dlu.“ La grópa unor-a, cari s'au destinsu prin pietate si tari a credintei se tienau si cuventări funebrale, ce a ce inse era mai multu numai o distinctiune estraordinaria. Domnitorilor si altor persoane inalte li se punea in sicru si insemnele de potere. Carolu celu mare fu ingropatul la Aachen intro cripta in ornato imperatescu p'nu tronu d'oro, incinsu cu corda, in mâna potirulu cu st. eucharistia si pre peptu cu evangeli'a care era tinctuita de diadema cu ajutoriulu unei catene d'auru: pre diadema s'asfă crucea Salvatorului, si la petioare sceptru si scutul. Grópa se sigilă si d'asupră se radică una arcu de triumfu cu inscriptiunea: „Aici pausă corpulu lui Carolu celu mare care a intinsu cu gloria imperiul Francilor, si carele a dominitu fericitu 47 de ani.“

FOLIÓRA.

Datenile la immormentarea mortilor din vechime pâna in tempurile noastre.

(fine).

In Thibeth, o tiéra in Asie posterioră, ce se tiene de imperiul chinesu si carea numera cam 60,000,000 locuitori se facea immormentarea in diverse tipuri. Frontasii ardeau pre decesatii loru cu lemn de sandal, sau i imbalsam si-i asiedau in piramide. Trupurile lamenilor si altorui personă preotesci din contra se duseau pre deluri si acolo se espuneau de mânare paserilor. Seracii si altii fără medilice si puneau mortii in sacu, i scoleau din cetele cu o processiune solemna apoi i taiau in bucati si i aruncau la caini anume instruiți pentru acăstă. După ce a adunau osile remase precum si craniulu (capatin'a crerilor) si le immormentau. O immormentare simpla fără acestu actu insinuatoriu e numai la poporul celu mai de diosu. La toti inse avuti si seraci tene preotulu mai intâi o misa si indeplinește urmatoreea operatiune deosebita: elu prinde pielea de pre crescuto, o intinde pâna atunci pâna cându da unu sunet, face o pocnitura, atunci se crede ca spiritulu a parasit corpulu si procedeu la immormentare.

Pările caracteristice suntu si ceremoniele sacre a ceniilor. — Mai intâi spala mortul, lu imbraca cu o camesia, i dau ismene de inu si papuci. Capulu infașura intru o panseitura lungă, in care se infașura mai in urma totu trupulu. Era adeca legă cu mortul se duca cu sine in grópa 7 bucati de inu. In grópa inse mână mortului i se punea sub capu si se asiedă cu sat'a către Meca. In tem-

pulu ceremoniei acesteia se adunau in cas'a mortului o multime de femei tângătoare conduse (platite), cari nu numai plangeau si se boceau cu voce inalta, dar si sdariau facia pâna la sânge. Voindu cei remasi in vietă a arelă ca casulu mortiei i-a atinsu forte tare, atunci in mai multe dile nu aprindeau focul in case si nu-si schimbau vestimentele in cari i-a aflatu casulu de moarte. Immormentările in intrul cetelei seu bisericelor le tineau de unu abusu. D'ace'a progadiele loru s'asfau afara de oras. —

Venim in fine la ceremoniele acelei comunități mari de care ne tienem si noi si cărei-a va apartine ore cându omenimea intrăga — adeca la creștinismul.

Usulu in mormentării (ponerii in pământ) trecu din Iudaismu in cristianismu, la cari asara d'ace'a credintă de resurrecție nu se poate uni cu arderea cadavrelor. La creștinii cei primitive se invelisu mortii in păneluri de inu si in grópa se puneau cu capulu spre resarit. Transportarea mortului pâna la grópa se facea prin consanții si amici, cari lu ducea pre umere. Sicriile de comună se pregăteau din lemn, arare ori din metalu. De-ora ce creștinii morțea o consideră nu de unu ce reu, ci mai multu de inceputul unei vietii mai bune si prin urmare d'o binefacere, d'ace'a la deusii s'au delaturat femeile glasnitore său bocitoare din contra arderea facielor si luminarilor, că simbolulu luminei eterne, au luat unu sboru totu mai mare. Cu sut'a a patră s'a introdusu, datin'a — mai vertosu pentru ca se escă pestilentia — că mortii sa fia dusi la grópa de anumite personă „parabolari“. Locuri de immormentare proprii inse n'aveau creștinii cei d'antâi. Acești-a persecutati, dupa cum e cunoscutu, de totu

pina vediudu pre bavaresi si pre saxonii cum porta
cu mândria pre peptu medali'a commemorative din
1866.

Partidul national este in ajunul unei ac-
tioni; totte fractiunile sele tindu a se apropiá un'a
de alt'a pentru a profitá de grandórea actuala.

"Pre de alta parte, viaginul triomfalu alu
principelui Frideric Carolu in Itali'a probédia pâna
la evidentia ca popoli de ras'a latina n'au intielesu
inca necessitatea de a se uni intre densii la ren-
dalu loru."

"Ce-va mai gravu de cătu calatori'a principelui,
a revelatu de corendu esistenti'a, déca nu a unei ali-
atii, déra celu putin a unei intielgeri forte cor-
diale intre Itali'a si Germania. Voim sa dicem
tratatulu incheiatu intre Peninsula cu o societate de
banchieri germani pentru construirea fortaretelor
sele."

"Este evidentu ca in doslul acestei combina-
tioni se ascundu banii germâni — adeca ai nostri.

"Déra, sa fiu bine intielesu, ca aceste fortifi-
cations nu voru fi construite precisamente pentru
protectarea Italiei contr'a imperiului germanu."

"Iéta-ne dara inconjurati de simpatii!"

"Cine e de vina?"

"Ómeni bine informati afirmati ca Victoru Ema-
nuelu, urmându in asta privintia simtiementulu pu-
blicu, aru si dorit u ne dea, intr'o epoca óre-care
a reshelului, concursulu armelor sale. N'a facuto,
se dice, pentru ca altii l'a asigurato ca erá prea
târdiu.

"Cum se pote dara, că simtieminte natiunei
italiane, simpatice mai inainte, sa fi luato intr'onu
timpu asiá de scurtu o directiune cu totalu oposa,
astu-feliu in cătu suntu gal'a a deveti agresivi!

"Sa cercetedie culpabilii consciuntiele loru, déca
mai au yre-un'a."

Cestiunea de incredere supusa parlamentului
cu ocasiunea reformelor financiale a lui Sela, a
resolvatu. Guvernul a capatatu o majoritate de 230
voturi contr'a 170, intrunite de opositione.

In aceasi siedintia s'a ridicatu cestiunea reli-
giósa. D. Lanz'a crede, ca puterea spirituala a
Papei si autoritatea politica a guvernului italianu
potu forte bine trai impreuna, cu conditiunea unei
libertati reciproce. Elu recunoscere necessitatea de a
aplicá si in Rom'a legea asupr'a corporatiunilor
religióse in vigore in restul Italiei, inse e de idea
ca pentru o sfacere asiá delicata, e neparatu de a
acceptá timpuri mai linisite si de a lasá guvern-
ului facultatea de a alege momentul oportunu pen-
tru a lucrá.

In sut'a a nou'a se introduce datin'a d'a se
inmormentá in capele si biserici, de si cu multu
mai nainte inca Teodosiu, Iustinianu si Carolu au
datu legi contr'a ei. Totu atunci au inceputu si
usulu ca membrii unei familie se sia inmormentati
intr'unu loco, iéra progadiele se faceau inca de
multu in giurulu (bisericelor) caselor de roga-
ciune. De cându crestinismul a devenit religiu-
ne domnitore s'a introdusu pre sub escunsu si
datin'a asiá numita d'a mancá ca d'avrele,
care degenerase forte iute si a provocatu o opunere
legale. Inse nici odata nu s'a potutu suprimá to-
talmente. Se pare ca s'au observatu si alte rema-
sita pagâne in societatea crestinésca, ce'a ce se
vede din ordinatiunea lui Filipu II regele Franciei,
in care oprise de exemplu smulgerea perului, sda-
riarea feciei, rumperea vestimentelor si altele.

Totu cam pro tempulu acest'a a venit in
moda si imbracarea mortilor in vestimente de ca-
lugeru seu calugerie, si se inmormentau in si in
giurulu monastirilor. De aceea trebuiau sa tes-
tedie si daruri pre sem'a cestoru din urma, la din
contra remaneau septamâni intregi neinmormentati.
Asiá se dice ca cimiteriul de copii din Parisu in
an. 1410 a statu inchis u mai multe luni din causa
ca episcopulu pretinse contributiune prea mare.
Pâna ce in urma a pasit'u polit'a la mediloc.

Cu totte acestea in sut'a 16 preotii din Parisu
nu inmormentau pre nime, déca nu le testá ce-va
la moarte.

Diferitele confessiuni ale bisericsei crestine, dupa
cum e cunoscutu, au si diferite datini la inmormenta-
tari, inse tractarea acestoru-a cade afara de tem'a
ce ne-amu propusu dela inceputu.

Dupa Schwanenfeld.

Petru-Petrescu.

Diet'a Ungariei.

In siedint'a din 2 Aprilie a casei deputatilor
se autentica mai intâiu protocolul siedintiei prece-
diente. — Presedintele ascernu conspectul protec-
telor de resolutiune si intercalatiunilor presintate
in decursu lunei lui Martiu; elu anuncia mai de-
parte verificarea definitiva a deputatului Fr. Scha-
aser. Câteva petitiuni ascernute presidiului cătu
si cele presintate de deputati, se transpunu comite-
lui petitiunariu — Dupa une-altele referéza P. Ord-
dody in numele comitetului verificatoriu despre
protocolele de alegere a cătoru-deputati. I. Kautz
referéza in numele comitetului bibliotecariu despre
transferarea si asediarea bibliotecei testate de re-
posatulu deputatului Ing. Ghyczy. — Cu aceste trece cas'a
la ordinea dilei, la care sta continuarea desbaterei spe-
ciali despre novel'a de alegere, contr'a căreia in
siedint'a de astazi vorbesu Ign. Helly si Al. Ro-
manu. — In siedint'a din 3 Aprilie a casei able-
gatilor se cetește mai intâiu protocolul siedintei
trecute. Mai multi deputati ascernu petitiuni, cari
se transpunu comisiunile respective. Deputatii E. Ma-
tolay A. Lazar si D. Iranyi facu intercalatiuni de
interesu particulariu, cari se tramtui in scrisu minis-
trilor respectivi. Dupa aceste se trece la ordinea
dilei, la care sta continuarea desbaterei speciali
despre legea de alegere. — K. Ghyczy învântu cu-
ventul tiene o cuventare lunga in care accentueaza
intre — altele interesele diferite a locitorilor
tirei, care au a fi reprezentate si aduse la valoare
in parlamentu.

Istori'a ne documenteaza ca pretotindeni si prin
urmare si la noi legile se creara totu-de-
una in interesu acelei clase de poporatiune care
a fostu representata in parlamentu.

La crearea legei de alegere se ivesce deci
intrebarea ca sa se dea seu nu unei clase a popo-
ratunei egemoni'a in parlamentu. Pentru de a res-
ponde la acésta intrebare amintesc vorbitoriu
definitiunea care s'a produsu mai inainte in parla-
mentu, si care suna: Parlamentul trebuie creatu asiá
ca sa-si tienă in elu cele trei interese principale
ale statului ecuilibriu pro deplinu: legislatiunea,
justitia si administratiunea. Nu se pote insa negá
ca parlamentul trebuie sa fia aptu a dă intereselor
tuturor claselor poporatiunei valoarea, că in
modulu acest'a sa se inainteze binele comunu.
Acésta se pote mai bine prin una censu micu, căci
atunci voru si si cei mai poteni midilocii asiá re-
presentati incâto interesele loru se potu conduce pre-
calea desvoltării etc. Vorbitoriu dechiara in fine
ca votéza pentru propunerea lui Csernatony. La
obiectul ordinei dilei mai vorbesu inca Ed. Kal-
lay, G. Klementisz si B. Halasz; cei doi dintâiu
pentru propunerea lui Madarasz, celu din urma pen-
tru a lui Csernatony. In siedint'a de

Sér'a

respinge Al. Almassy imputarea contelui Lónyay
ca opositiunea ero voi a „omorí eu vorb'a" obiectul
ce sta la ordinea dilei; opositiunea voiesce numai
a-lu pertracté radicalu. — L. Mocsáry polemiséza
cu vorbitoriu, cari au combatutu dreptulu comunu de
votisare, cu deosebire cu Ghyczy si D. Szilágyi si
pledéza pentru dreptulu comunu de votisare. —
T. Péchy vorbesce si votéza pentru propunerea lui
Csernatony. Incheierea siedintiei la 8 óre.

In siedint'a din 4 Aprilie se autentica proto-
colulu. Mai multi deputati asternu petitioni, care
se transpunu comisiunile respective. Se facu dupa
aceste intercalatiuni din partea deputatilor Ed. Horn
si K. Tisza. La ordinea dilei sta continuarea des-
baterei speciali despre novel'a de alegere. In sie-
dint'a de astazi vorbesu S. Vukovics M. Iókai, K.
P. Szathmáry, Th. Matkovic, M. Tancsics, Eug.
Madarasz si P. Galu. La desbaterea despre intro-
ducerea partiile primo a legei de alegere mai suntu
insinuati inca 31 vorbitori.

Situatiunea in Transilvani'a.

(fine).

La un'a insa nu potemu sa nu reflectâmu aci
— si pre multime, si pre stimabilulu „Tel. Rom." —
adeca la aceea ca, déca astazi ungurii si sasii in
Transilvani'a alegu mai numai guvernamentalu, o
facu acésta mai vertosu din fric'a de — Români.
O suta de date avemu pentru acestu adeveru, dar
— elu este deja atât de recunoscutu, incâto —
nu credem sa se indoiése cinene-va. Deci —
déca români de o data s'ar pune a se imprenă
cu opositiunea magiara, abia existente ici colea prin-

Transilvani'a, — nu óre acésta aru ave efectulu d'a
sparia si d'a face sa dispara si aceea mica oposi-
tiune magiara ?!

Regulele si doctrinele comune si generali ale
logicei si politicei suntu pururea la locu intre im-
prejuréri normali: in Transilvani'a — credem ca
nu vomu intimpiná contradicere, déca vomu dice ca
suntu abnormali; de unde si guvernul se servește
totu de mesure abnorme.

Dar! — nu ni este scopulu de a polemisá; ce
noi vremu sa indegetâmu prin reflecionea nostra
este numai, ca — va fi de lipsa sa ne facem cal-
culo si combinatiile numai noi cu noi. De aci
incele — ce va dă Ddieu!

Amu constatatu cea-ce indegeta „Tel. Rom." si
am uocunoscute ca — este credint'a forte a
multor'a, si ca — nici in acésta privintia nu esiste
esentiale diferinti intre opinii.

Ei bine: unde dara este diferint'a si resp. di-
vergint'a cea mare?

Este, dupa convictionea ce amu cásigatu, in
persone si in opiniunea seu credint'a despre perso-
ne. Aci se concentra greutatile.

In lupt'a loro pentru activitate, cei mai mulți
si dau aerulu si unii chiaru pretindu expresu ca,
aru fi opositiunali si ca deci aru dorit a pasi că
atari la alegeri si in diet'a ung. pentru d'a atacă
din respoteri pre confisicatorii drepturilor Ardelu-
lui si ale nationei române: dar — passivistii, cau-
tându la trecentu si vediudu chiaru si in prezintă
pretotindenea cochetarea activistilor cu guvernul
seu cu partit'a lui, nu-i crede nici plecati, nici capa-
ci de o opositione seriósa. Mai multu: ei, pas-
ivistii, fabia admisu ca, s'ar poté gasi 10—15
barbati cu destula garantia, adeca desul de firmi
si resoluti pentru o opositione consecinte si seri-
ósa, si a căror'a alegere totdeodata sa fia posibile
— in butolu ueltirilor guvernali!

Aci dara ramâne cestiunea de deslegatn; ea,
curatul formulata, este urmatorea: Activistii impre-
una, poté-voru gasi 10—15 barbati, cu deplina ga-
rantia de nedependintia, resolutiune, curaj, inga-
giati la deplina solidaritate? — si, dacea i-ar gasi,
activistii impreuna cu passivistii, li voru dă totu
spriginu pentru reesire la alegeri si li voru se-
cundă de a casa intru missiunea loru politica, re-
clamatore de drept?

Astfelui cuprinzu, lucrul este simplu si curat: sa
numim personele si sa luam asupr'a ne-
ingrijamentele necesarie, positive si precise, si — tota
diferint'a a incetatu. Passivistii nu mai potu avea
causa de a se retrage dela alegeri; căci — priu
intrarea in dieta cu resvera, pentru scopulu de a
reclama unu dreptu confiscatu, acestu dreptu nu se
abandona si perde. Iéra in cătu pentru legea elec-
torale cea rea si ne dréptu din Transilvani'a, pre
aceea, precum avurâmi destula ocasiune de a pri-
cepe tocmai la desbaterele asupr'a legei electorale
in diet'a de facia, magiarulu de buna voie abia se
va pleca cându-va sa o reforme intru interesu na-
tionei române: precum de alta parte magiarulu si
acum de trei ani, că si pâna aci, de o suta de ori
a dovedit u ca, este departe d'a avea inima si pri-
cepere pentru pressiunea nostra politica si morale
— print'ro passivitate atât de pucinu eficace si
loru simtibile.

Dâmă deci si intru atât'a — activistilor drept-
ate, ca — mediul cele de lupta, de resistintia si
de pressiune facia de clic'a ce nationalitate si poli-
tiesce ne tiene despojati de drepturi, si prin acésta
ni impedeaca desvoltarea naturala, — trebuie sa fia
altele, mai poterice, mai eficaci, mai batătoare la ochii
— si ai loru si si lumet.

In cătu pentru passivisti, nu ne potem indoii
ca ei pré bucurosu voru adoptá acésta politica de
activitate opositionale pre lângă garantiele indege-
nate, dupa ce scimus ca densii si la 1869 au fostu
— parte mare plecati la asemenea, si — numai
din lipsa recrutelor garantie, adeca de nevoia au
imbracisatu passivitatea absoluta. Numai intru acestu
intielesu si noi amu reconoscute passivitatea, fără
totusi că sa ne simu potutu multiam cu trecerea ei
incetu in — nepasare. Marturisim ca de multe
ori nu ni sciamu altfelu spică — nici activitatea
cea escesiva — cu gor'a activistilor, nici passi-
vitatea cea escesiva in fapt a passivistilor, decât
din banuale si neincredere unor'a cătra alti. As-
tadi credem ca a sositu timpul că acésta trebuie
sa incete.

In tielegerea in acésta privintia intre activisti
si passivisti, si preste totu intre toti români Tran-

silvaniel, ba și cu noi cei mai din coci, despre Banatul și Ungaria, cu statu pote să treboie să fia mai usioră, cu cătu și unii și alti și toti cu totii vom fi inspirati în politică năstră de — cea mai adeverata „buna credintă”, și cu cătu în secretulu inițiatorului nu va jacea vr'unu scopu său interesu meschinu. — Nu supunem, nu suntem indreptătiți a supune, ca în ori care tabera româna, s'ară astă suflu de omu, carele aru planu a duce pre fratele seu în curs'a străinului, pentru ascurarea jugului străin în gutulu bietului poporu român.

Aru si tristu, tristu si miserabilu, déca cineva, oru nostru convingerea ca — natiunei române din Ardélu, astadi i lipsescu barbatii de lupta parlamentaria, și — totusi aru pretinde lupta parlamentaria! — Cine n'are armă si generari buni, sa siéda acasa si sa nu incépa resboiu, déca nu vrea sa patia rusine si sa sacrifice poporul!

Timpulu, precum credeemu, este aprópe, este chieru aci, cându are sa se aléga brandea din zero si natiunea sa cunoșca, sa se convinga, ca — óre fii ei, suntu toti ai ei si adeverati? său ca intre ei se află unii violeni, dóra chiaru tradatori. Noi, totu trecutulu nostru ni e marturie, ca — n'amu provocatu nici odata, nici chiaru facia de impiatorii straini, cu atâtua mai pucinu facia de vr'unu frate de unu sange — u'a, furi'a si isband'a, poporului nostru. Nici n'a fostu dóra de lipsa. Dar' — pre unulu Ddieu juram ca — nu vomu privi cu nepasare cându ni s'ară aretă specul'a unoru ómeni pre cont'a celor mai sublime, mai sacre interese ale natiunei române! Seriositatea momentului — ni va scusá acesta vorba. —

Atât'a este, ce amu vrutu sa dicemu, despre situatiune in Transilvani'a; astfelui noi, dupa studiul impregiurărilor, o cuprindemu aceea situatiune. Amu descris'o cătu se pot de obiectivu, fără că sa-i facemu critic'a, sa cercetâmu pre lungu si pre largu: déca ea este buna său rea. Amu dorí că ea, cum e, prin contielegere fratiesca comună, sa se folosescă cătu mai bine, — celu pucinu — pentru impregiurarea acést'a ne indémna a luá condeiul spre a inregistrá o sapta nouă laudabile, pentru ca ve-debu ca zelulu său e neobositu intru a face bine si ne duce la acea convingere ca acestu zelu cresce progresându. Dlu capitantu a cumparatu cu banii sei pentru Seminariul nostru archidiecesanu si pre numele acestui seminariu, de nou, uno senatui de 1000 stângini □ in Beldiplau Strimbu, din susu de vam'a Bozeului, cu 100 fl. v. a.. pe-trecutu in carte funduaria a Telialui sub nr. 5299 ou venitul curat de 12 fl. pre anu. Sa trăiesca daruitoriu la multi ani că sa-si pota realizá si planurile cele nobile de care peptulu si inim'a sea se vede ca este insufletit.

* * (Fapta de modelu.) In impregiurăile preotimile năstre, carea in trecutu au fostu si in presentu este avisata mai multu la ajutoriul ei propriu, decătu la acelu din venituri sigure pentru servitiile sale oficiale este laudabile cându se află preoti cari jerifescu pentru binele comunu si din putințulu celu capata dupa servitiile loru. Si uno astfelui de exemplu ni infatioéza si parochulu nostru din Costeni Ioanu Cupsi'a, carele in sinodulu parochiale tienutu in 2 Ianuariu a. c. a oferit de buna voia venitulu seu annuale din portiunea canonica in valore de 90 fl. pentru biserică ce voiesce a si-o cladu comun'a, pâna cându biserică va fi cladita si data gat'a. Celor meritati pre dreptu se cuvine si laud'a. —

* * Au esitu de sub tipariu: „Cursu de practica gradinaritului si de economia casei”, compusu de Georgia Vintil'a, abs. de economia rurala si profesore la scola reala si co-merciale in Brasovu, si se află de vendiare la autorele seu. Pretiul face 80 cr., cu tramitera pre posta 86 cr. iéra pentru România 3 lei noi. Dela 10 exemplarie se da unulu rabatu.

Cuprinsulu. Gradinaria, cultur'a legumilor preste totu si in specialu. — Pestrarea legumilor. — Prasirea, crescerea si altoarea pomilor mari si mititei; cultur'a pomilor in stare roditoru. Bolele pomilor si vindecarea loru. — Pestratulu pomeelor. —

Economia casei. Uscatulu si murtulu legumilor; uscatulu pomeelor; uscatoru. — Intrebuintarea pomeelor că leguma; facerea nectarului, a cidrului si a vinarsului de pome. Seratulu, afumatulu si pestratulu carnei, slaninei, pescelui si alu limbilor. Prepararea siuncilor. Facerea de cătabosi si cărnati. — Ce-va din bucataria. — Pestrarea óuelor. — Facerea pânei. — Ce-va din laptaria. Facerea sapunului. — Spalatulu rufeloru. — Scóterea petelor. — Sterpirea molilor si a altoru animale molestitore etc. —

Opsiorulu este indiestratu cu 60 de ilustra-tiuni si compusu intr'unu stilu cătu se pot de popularu si intocmitu de asiá, incătu tinerimea cu ajutoriul invetiatorului sa se pota orienta fără multa sioavare. Pre de alta parte credu ca aru aduce si mai grabnicu ajutoriu, propunendu-se poporului de către invetiatorii său preotii nostri in dilele de

serbetore său de domineca. Inse că ostenel'a sa fia incoronata de celu mai bunu rezultatul neaperatul de lipsa a se insintá la sia-care scola cátore o economia de modelu, care sa o lucre invetiatorulu in regia propria, cultivando totu felul de plante, dela care se pota asteptá folosulu celu mai mare. Astfelui invetiatorulu aratandu poporului va castigá si densulu si si poporulu. — Despre susu memoratele economii rationale său de modelu — mi voi luá libertatea a tractá intr'unu articulu specialu. A sositu óra suprema, aici ne-a mai remasu terenu de activitate, numai o economia rationala ne pota mantui de nedusirea si ruinarea ce ne amenintia.

A fi cutropiti pre terenul economicu nu insémna nici mai multu nici mai putenu, decătu a dispore de pre fati'a pamentului.

Mi se va obiectá, ca cum sa-si formedie invetiatorii o economia rationala, care consta din mai multe ramuri si nu nemai din gradinaritul? De acést'a inca s'a grigitu. Speru ca nu va trece anul 1873 si economii nostri voru ave in legatura cu cursulu de practica gradinaritului uno opu completu de economia rurala, (cuprindu si cultor'a viilor, a vermilor de metasa, precum si stuparitulu) tractatul conformu progresului, ce l'a facutu esperiinti'a si sciinti'a pâna acum si mai alesu in cesti vre-o 30 ani din urma *).

* * (O proba.) „Albin'a” s'a apucatu si bine lace, a reproduce corespondintie de ale „Romanului” serise de unu „Cameleiu” din Vien'a. Scopulu e că sa véda publicul „Albinie” ce absurditacolosal, rectius cátore odata ce neadeveruri in fame se asternu pre més'a cettitorilor „Romanului” prin contraband'a asta literaria. In adeveru, mijlocu mai acomodat de a intieră gustulu de cettu diurnale nu este decătu celu din corespondintie că a „Romanului”. „Albin'a” dice: „Sa aratâmu absurdulu, să neesactulu, să nesocotulu si copilar esoulu, să invidiosulu si calumniosulu, să ce ? !“ Ne mirâmu ca asta si copilar esecu in acele corespondintie, căci tat'a dela Brasiovu le tramite copilarul la Vien'a gat'a si apoi dora nu se voru copilar esecundintiele prinpurisare? de siguru ele-su copile re si inca dela tat'a de acasa. —

+ **Franciscu de Lemeny**, proprietar din Fodor'a Ungurésca, cu anima doliosa, anuncia, cumea bunulu seu consangianu si amicu Ioane Bobu, de copalnicu-monastru directore de cancelaria pensionatu alu fustului tribunale ces. reg. provinciale din Sabiniu au repausatul in Domnolu in 7. a. l. c. sér'a la 6 óre in Clusiu, in etate de 72 ani.

Redausatulu — carele a fostu consangianu de aproape alu nemoritorului Episcopu Ioane Bobu — a functionat in servitul de statu in tempu indelungat; era unu oficiale zelosu de unu caracteru nepăsat, unu omu cu anima blauda si nobile si de o conversatiune fără atrăgătoare. In starea sea că ampliatu si-a petrecutu partea cea mai mare a vietii sale in Clusiu, unde a fostu pretiuitu de toti in tôte clasele societătiei. Liubindu-si natiunea sea româna totu deodata a pretiuitu si celelalte nationi din patria, cătu in totu tempulu a sciu tu castigá increderea si liubirea tuturor, asiá cătu numele lui va fi lungu tempu inca in buna aducere aminte numerosilor sei cunoscuti de aici si din tótă Transilvani'a.

Iomormentarea dupa ritulu gr. cat. va fi in 9 a. l. c. Marti la 4½ óre d. pr. Amicii si volitorii de bine i voru petrece remasitie pamentesci dela locuinta sea din strad'a interioara a carbunilor Nr. 153 in cemeteriul comune, unde va dormi somnul eteru cu multi amici premersi ai sei cu cari impreuna au ostenit in vieti'a sea.

A dö'a di Mercuri in 10 Aprilie la 10 óre inainte de prădiu se va celebra s. liturgia pentru repausulu susfletului seu in biserică greco-cat. din locu.

La eari pentru ai dă onoreea ultima suntu invitati toti cunoscutii, amicii si volitorii de bine.

Fiei tierin'a usiora!

Clusiu, in 8 Aprilie 1872.

* * Suntu rogate tôte diuariele nationale cis- si transcarpatine a reproduce acestu anunciu.